

добъръ чловѣкъ“; слѣд. „напусто го мислять за зълъ“, — пропустена е по-голяма-та пратка, защото-то првъи отъ тыя изводи е условенъ, а вторый раздѣлителенъ.

§. 82.

Кога ся съединявать пълни изводи, излизать *силлогизми сложни*. А кога ся съединявать не пълни изводи, излизать *эпихиремы, сориси дилеммы*.

Изясненіе: *Усложны силлогизмы*, кон-то съединявать единъ съ другъ однородны или разнородны изводи, удръжать ся както всички пратки, така и заключенія-та на тыя изводи, и пази ся между тѣхъ само такъвъ врьскъ, что-то заключеніе-то на прѣдидущый изводъ става основаніе за послѣдующый, така что-то това не е друго, освѣнъ съединеніе на *много силлогизмы* (πολλοσολογισμοι), между кон-то *прѣдидуцы* и *послѣдующы* и кон-то можть да бждьтъ земенн изъ ряда на изводи, както безусловны, така сжцо, и условны и раздѣлителны. Напр. „что-то има орждія, то живѣе“: на сѣкомо-то има орждія; слѣд. то живѣе, то усѣща, на сѣкомо-то живѣе, слѣд. то усѣща и пр. или: „ако душа-та е безсмъртна, то тя ще живѣе на другой свѣтъ, нѣ тя е безсмъртна; слѣд. ще живѣе на другой свѣтъ. Ако душа-та ще живѣе на другой свѣтъ, то не трѣбува да ся боимъ отъ смръть-тж, нѣ душа-та ще живѣе на другой свѣтъ, слѣд. нетрѣбува да ся боимъ отъ смръть-тж“ и пр. или „той е или добъръ или зълъ, нѣ той е добъръ слѣд. не е зълъ.“ Той, както не е зълъ, ще ся покаже камъ мене лютъ или снисходителенъ, нѣ той ще ся покаже лютъ, слѣдъ. неще бжде снисходителенъ камъ мене „и пр.

Эпихирема (отъ ἐπιχειρῶ — подавамъ ржжъ, подкрѣпямъ, доказвамъ) е съединеніе на единъ изводъ пълнъ съ другъ; не пълнъ, прѣдставенъ като одно или